

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sdo/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200411
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1015200411.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: PRVÁ SLOVENSKO-ČESKÁ, s.r.o., so sídlom Škultétyho 16, Bratislava, IČO: 36 728 845, právne zastúpený: JUDr. Jozef Holíč, advokát, so sídlom Lužická 7, Bratislava, proti odporkyni: Mestská časť Bratislava - Čunovo, Hraničiarska 144, Bratislava, o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S 59/2015-56 zo dňa 3. decembra 2015, v spojení s opravným uznesením č.k. 1S/59/2015-67 zo dňa 5. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1S 59/2015-56 zo dňa 3.12.2015 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť vydať oznámenie súpisného čísla k nehnuteľnosti, stavbe „Hospodársky objekt“, v katastrálnom území S.. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.
2. Navrhovateľ proti uvedenému rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave podal dovolanie. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesenie krajského súdu č. k. 1S 59/2015-56 zo dňa 3.12.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
3. Predmetným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 59/2015-56 zo dňa 3.12.2015 bolo právoplatne ukončené súdne konanie o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej správne súdnictvo.
4. Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods.

1, prvá a druhá veta O.s.p.).

5. Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok. (§ 250t ods. 7 O.s.p.)

6. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

7. Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. V súlade s vyššie citovaným ustanovením nového procesného kódexu prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

9. Podľa § 452 ods. 1 SSP, na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 99 písm. b/ SSP, správny súd konanie zastaví, ak zistil taký nedostatok, procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a nebol dôvod na odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 SSP.

11. Podľa § 151 ods. 1 SSP, doručené uznesenie, ktoré už nemožno napadnúť sťažnosťou, je právoplatné.

12. Podľa § 25 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

13. Podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), o dovolaní rozhoduje najvyšší súd.

14. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

15. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa štvrtej časti tretej hlavy CSP. Súčasne zo žiadneho ustanovenia SSP ustanovujúceho správne súdnictvo nevyplýva prípustnosť dovolania proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v správnom súdnictve. Z uvedeného plynie záver, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať.

16. Nový procesný predpis, Správny súdny poriadok, ktorý upravuje správne súdnictvo, sa v žiadnom zo svojich ustanovení nezmieňuje o dovolaní ako o mimoriadnom opravnom prostriedku a taktiež neupravuje možnosť podať dovolanie proti rozhodnutiu správneho súdu. V zmysle SSP sú opravnými prostriedkami v správnom súdnictve iba kasačná sťažnosť a žaloba na obnovu konania. Žiadny iný riadny či mimoriadny opravný prostriedok SSP neupravuje. V § 25 SSP je síce daný vzťah subsidiarity medzi SSP a CSP, avšak predmetná subsidiarita sa obmedzuje len na prvú a druhú časť CSP, zatiaľ čo dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je upravený v štvrtej časti CSP. Aj na základe uvedeného je podľa názoru najvyššieho súdu absolútne a nesporne vylúčená prípustnosť dovolania v správnom súdnictve.

17. S poukazom na uvedené dôvody neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

18. Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 99 b/ SSP v spojení s § 452

ods. 1 SSP konanie vo veci zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

19. Pre úplnosť najvyšší súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. februára 2010, číslo II. ÚS 65/2010 k prípustnosti dovolania v správnom súdnictve.

20. V odôvodnení uznesenia sa zaoberal aj nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 283/07, ktorým bol na určitý čas vyjadrený opačný právny názor na prípustnosť dovolania.

21. Ústavný súd nálezom sp. zn. IV. ÚS 283/07 zrušil uznesenie najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania dôvodiac, že tzv. zmätočné dovolacie dôvody sa vzťahujú aj na súdne rozhodnutia vydané podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku. Argumentácia IV. senátu ústavného súdu bola založená na texte záhlavia ustanovenia § 237 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sú naplnené zmätočné dôvody.

22. Týmto nálezom ústavný súd nepochybne autoritatívne dal na vedomie nielen konkrétnemu sťažovateľovi vo veci sp. zn. IV. ÚS 283/07, že jeho sťažnosť bola úspešná, ale zároveň (prostredníctvom internetu) tým oznamoval aj eventuálnym sťažovateľom, že do budúca môžu podať dovolanie zo zmätočných dôvodov proti rozhodnutiu správneho súdu v prípade, ak sa tieto budú kryť s dôvodmi ústavnoprávnymi. Zároveň tým aj najvyššiemu súdu naznačil, aby zmenil koncepciu prípustnosti dovolania v správnych veciach.

23. Ústavný súd v uznesení zo 16. februára 2010, číslo II. ÚS 65/2010, ale uviedol, že otázka prípustnosti dovolania v správnom súdnictve mala byť pôvodne predmetom konania o zjednotení právnych názorov. Z rozpravy pléna ústavného súdu však vyplynulo, že citovaný nález ústavného súdu bol ojedinelým, v inak konštantnej judikatúre ústavného súdu akceptujúcej neprípustnosť dovolania v správnych veciach, a preto nie je nevyhnutné využiť procedúru zjednocovania právnych názorov. Napokon aj štvrtý senát akceptoval uvedený právny názor v náleze sp. zn. IV. ÚS 208/08 a v uznesení sp. zn. IV. ÚS 274/09.

24. Ústavný súd Slovenskej republiky v doterajšej judikatúre vyslovil právny záver, podľa ktorého „niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (II. ÚS 87/09, IV. ÚS 208/08).

25. Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarcia nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnictvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnictve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť máťúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (IV. ÚS 208/08).

26. Podanie dovolania v správnom súdnictve preto ani s poukazom na uznesenie IV. ÚS 283/07 neprichádza do úvahy.

27. V dôsledku tohto právneho názoru ústavného súdu nedošlo k zmene v rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu, a preto bolo konanie vo veci zastavené pre nedostatok podmienok konania.

28. O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 170 písm. b/ SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z

účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

29. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

30. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.